

syn til Tiden, ikke skal gjøre hans Fremstilling af, hvorledes Tarifens Bestemmelser om Driftmilene ere komne tilstede, til Gjenstand for en yderligere Drøftelse. Jeg forsiktrer det ærede Medlem, at af hans Ord fremgik, at han i den Henseende ikke er rigtig underrettet. Det ærede Medlem omtalte mine Udtalelser med Hensyn til Forholdet mellem Taxterne for den danske Trafik og for den belgiske. Jeg ser ikke rettere, end at hvad det ærede Medlem berom ansørie, var i fuld Overensstemmelse med, hvad jeg har sagt. Jeg havde erklæret, at Taxterne vare høiere her end i Belgien, eller rettere, jeg sagde, at de vare lavere i Belgien end her, og jeg sagde yderligere, at jo høiere man kom op i Milelængden, desto lavere vare de sammenligningsvis, og det endogsaa i en betydelig Grad. Jeg ser ikke megen Forskjel paa det, jeg sagde, og det, det ærede Medlem sagde, andet end, at jeg sagde, at de vare lavere i Belgien og at han sagde, at de vare høiere i Danmark. Med Hensyn til, at en Del Tog gik forbi og ikke kom til Esbjerg, ligger det formodentlig i, at Persontogene i Reglen ikke gaa dertil. Det er jo klart, at disse have mindre Betydning for Esbjerg, end de have for de øvrige Stationer, og jeg kan ikke tro Andet, end at endel af disse Klager fra Esbjerg ligge deri, at man ikke hver Gang finder det nødvendigt at lade Togene løbe ind til den nærmeste Station ved Esbjerg, Bramminge Station, og ned til Esbjerg, og det er formodentlig for Persontrafikens Skyld. Naar det ærede Medlem nu imidlertid sluttede med, at i Hovedsagen var der Enighed mellem ham og mig, og at han vilde ønske, at det vilde lede til, at Indenrigsministeren snart tog denne vigtige Sag under Overveelse, saa vil jeg sige, at det er en Sag, der er af den Betydning, at jeg paa ingen mulig Maade vil drifte mig til at fremkomme med Forslag derom, hvis jeg ikke fra Repræsentationens Side faar en fuldtalig og tydelig Opfordring til at tage denne Sag under næriere Overveelse og fremkomme med Forslag derom. Hvis en saadan tydelig og fuldtalig Anledning her bliver mig givet, skal jeg ganske vist med stor Villighed tage denne Sag under min nærmere Overveelse.

Sad: Jeg skal tilstaa, at den sidste Udtalelse fra den høitærede Minister gav mig en vis Beroligelse, thi jeg negter ikke, at den første Udtalelse fra den høitærede Indenrigsminister kom mig noget uventet. Naar han udtalte sig om, at de forskjellige Forhold ved Esbjerg, saasom med Hensyn til Jernbanetaxterne, Havneavgifterne osv. skulde tages under nærmere Overveelse, og mulig Forandring af dem iværksettes for at fremme det, som ligger den ærede Forespørger paa Hjerte, kan jeg ikke sige Andet, end at jeg for mit Vedkommende fuldstændig kan slutte mig til den høitærede Minister; men naar saa den høitærede

Minister sluttede med, at det, som var Hovedsagen, var at faae etableret en langt billigere Dampskibsart paa England end den, som nu findes der, og at den høitærede Minister, saafremt Repræsentationen skulde ønske det, endog vilde række sin Haand til at sætte et saadant Foretagende igang for at knuse den Gnevalde, som i dette Øieblik det forenede Dampskibsselskab havde med Hensyn til Farten paa Esbjerg, og som bevirke, at denne Trafik efter den høitærede Ministers Mening betales langt dyrere, end nødvendigt er, saa vil jeg tilstaa, at jeg for mit Vedkommende ikke har nogen Mening om, hvorvidt de Taxter, som nu tages af det forenede Dampskibsselskab for Farten fra Esbjerg til England, ere urimelige eller ei — det kan meget vel være, at det er Tilfældet, og at der her fornuftigvis kunde gøres Noget for at skaffe billigere Dampskibe —, men jeg vil dog tilstaa, at jeg for mit Vedkommende rigtignok ikke havde tænkt mig Muligheden af, at dette kunde iværksettes paa en saadan Maade, som den høitærede Minister har antydet, nemlig derved, at Staten selv skulde tage denne Fart i sin Haand. Det vilde være at komme ind paa en økonomisk Politikk, som idetmindste ikke hidtil har fundet Sted her i Landet paa den Maade, og med Hensyn til hvilken jeg for mit Vedkommende ikke nu kan overstue, hvilke Konsekventer den vilde føre med sig. Naar derved den høitærede Minister nylig udtalte, at han vilde have en virkelig og alvorlig Tilfjendegivelse fra Repræsentationens Side i denne Sag, forinden han vilde tænke nærmere i denne Retning, kan jeg naturligvis ikke for mit Vedkommende udtale mig om, hvorledes Repræsentationen eller dette Thing vil stille sig i saa Henseende, men jeg tror dog at turde udtale, at man vistnok idetmindste indtil videre, saavidt jeg kender Stemningen i dette Thing, dog neppe vil komme til noget Saadant, og idetmindste maatte for mit Vedkommende Sagen komme til at staa paa en ganske anden og ganske særlig Maade for mig, end den hidtil har staaet, forinden jeg kunde gaa ind paa noget Saadant. Dette tror jeg, at det er rigtigt allerede nu at udtale, og jeg har derfor ikke villet tilbageholde disse Bemærkninger.

Indenrigsministeren (Skeel): Ja, det forundrer mig ikke, at det ærede Medlem har fundet sig noget overrasket ved den radikale Maade, man har tænkt sig at kunne ordne de tilbørlige Forhold derovre paa. Jeg har ogsaa selv været overrasket, da Tanken blev fremsat for mig første Gang, men jeg tilstaa, at den har for mig noget Udtalende; jeg vil dog ikke sige, at den absolut vil føre til Konsekventer paa andre Steder; men allerede det, at man tænker sig Muligheden af Konsekventerne, kunde dog have en gavnlig Indflydelse paa andre Steder. Det er da ogsaa en Fremgangsmaade, som ikke er ganske ny her